

Pressupostos

"Els Pressupostos son una merda, però no s'hi pot fer més, no hi ha diners". Lapidària l'observació i colpidora la resignació que expressa.

L'explicació segueix amb les conseqüències de la crisi que es presenten com inevitables. Amb l'afegitó que si no fos pel govern i estat espanyol els Pressupostos podrien ser millors o bastant menys dolorosos.

Aquesta adaptació a la crisi és nefanda per la població. El pitjor rau en els segments socials treballadors, en els més pobres i vulnerables per treballs precaris, atur ja de llarga durada, immigració, joves i dones, als que se li afegeixen les persones pensionistes.

La resignació de la frase esmentada ve assentada pel terror que representa el no poder treballar. Situació que es dona cada vegada a més famílies. El llindar de la pobresa augmenta, metre la gent aturada, sobretot la de llarga duració, esdevé un fre més que un revulsiu combatiu.

La recepta de la independència per a resoldre la situació és un altre dels Mites que esdevenen a l'imaginari popular. En tot cas la independència hauria de preparar-se construint país, val a dir amb unes polítiques i per tant Pressupostos que afavorissin a la immensa majoria del país, formada per la gent treballadora i l'aturada i pensionista.

Qui vulgui un progrés pel país, ha de començar la casa pels fonaments i no per la taulada. No és cert, ni que no s'hi pugui fer més, ni que no hi hagin diners.

Es podria escorcollar diners de les grans finances, empreses multinacionals i fortunes de les famílies poderoses. Es podria educar i invertir en coneixement i serveis públics, amb investigació i infraestructures. Es podria estalviar en administració estatal, cossos repressius i militars, Diputacions. Es podria fomentar Municipis i Ajuntaments. Dedicar partides de despeses al treball cooperatiu i comunitari. Seguirem amb el greu Frau fiscal molt elevat respecta a la mitja europea. O amb uns impostos molt més baixes també que la mitjana europea.

El BBV acaba d'assumir la tesis del FMI per proposar que les salaris baixin un nou 7 %. Recepta de prestidigitador financer per sortir de la crisi. Llàstima que aquests mags de les finances siguin tant matussers quan es tracta de rebaixar els seus salaris de prínceps, o de fer pagar a la ciutadania via impostos i Hisenda les desfetes de Bankia, Bancs i Caixes.

A l'estat espanyol i a Catalunya els salaris han de baixar segons els amos del món i de les finances. En canvi a Alemanya es posen en un salari mínim que doble a l'espanyol. El greuge és públic i notori.

Aquests Pressupostos el què es mereixen és per tombar el govern de CiU. El suport que li dóna ERC des del Parlament fa un flac favor a la població, al país i a la perspectiva de la independència. Ofereixen sortir del foc per anar a caure a les brases?

En tot cas, el "cap a la independència" de la Via catalana, ha de ser un procés d'empoderament de sobirania ciutadana democràtica, enfront de la Constitució coronada

espanyola, alhora de denúncia de la sevícia de sangoneres dels poders econòmics i polítics tant espanyols com catalans.

La proposta d'EUiA de Consulta i República catalana és una perspectiva bàsica que cal enfortir en el corrent de fons que mou a la població, si més no en clau de llibertat nacional.

L'encerclament del Parlament el proper 4 D, forma part del rebuig social i ciutadà a uns Pressupostos que afavoreixen als més poderosos i acabats mentre perjudiquen a la majoria sense poder, modesta i pobre.

Francesc Matas Salla